

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/11/2015
Identifikačné číslo spisu:	8309206567
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8309206567.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. Jaroslav Kičik, TKR Servis, s miestom podnikania Osloboditeľov 1578/8, Humenné, IČO: 30 628 407, zastúpený JUDr. Bernardom Medárom, advokátom, so sídlom Dubová 4, Humenné proti žalovanému: Televízne káblové rozvody, s.r.o. Humenné, so sídlom Osloboditeľov 3, Humenné, IČO: 36 450 031, zastúpený JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou, so sídlom Laborecká 58, Humenné, o zaplatenie 44.082,85 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Cb/55/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/2/2013-795 z 28. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/2/2013-795 z 28. januára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 21Cb/55/2010-636 z 21. novembra 2012 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 43.253,34 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne z tejto sumy od 25. augusta 2007 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej ho zaviazal zaplatiť trovy, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozsudku a zaviazal ho zaplatiť Slovenskej republike trovy štátu, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.322,25 Eur na účet Okresného súdu Humenné v tej istej lehote.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 44.082,85 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že medzi ním ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim bola uzatvorená ústna kúpna zmluva, na základe ktorej dodal žalovanému technologické zariadenie DVB-C, tzv. transmodulátory DVB-C. Zároveň sa dohodli, že toto zariadenie bude v trojmesačnej skúšobnej prevádzke, po ktorej uplynutí bez porúch táto technológia bude žalovaným uhradená. K uzatvoreniu zmluvy došlo na základe uznesenia valného zhromaždenia žalovaného. Žalobca vystavil žalovanému za dodávku zariadenia faktúru č. 14/12/2007 zo dňa 10.

augusta 2007 vo výške 43.253,34 Eur, ktorá bola splatná dňa 24. augusta 2007. Faktúrou č. 14/13/2007 zo dňa 10. augusta 2007 splatnou dňa 24. augusta 2007 žalobca vyfakturoval žalovanému za nájom prijímačov DVB-C za obdobie od 1. augusta 2006 do 1. augusta 2007 vrátane montáže sumu 829,50 Eur. Žalovaný tieto faktúry žalobcovi neuhradil. Súd prvej inštancie preto rozsudkom č. k. 21Cb/55/2010-450 z 22. júna 2011 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 43.253,34 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne z tejto sumy od 25. augusta 2007 až do zaplatenia, zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 829,50 Eur spolu so 14,25 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 25. augusta 2007 do zaplatenia, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania a trovy štátu. Na odvolanie žalovaného proti prvému, tretiemu a štvrtému výroku tohto rozsudku Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3Cob/83/2011-608 z 3. júla 2012 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie s tým, aby doplnil dokazovanie v naznačenom smere.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že sporové strany v priebehu roku 2005 vstúpili do obchodného rokovania ohľadom dodania a testovania novej technológie na príjem a vysielanie televíznych programov v režime DVB-C. Z výpovede žalobcu, žalovaného, svedkov p. A., p. U. a členov valného zhromaždenia vyplynulo, že v dňoch 27. - 28. apríla 2005 žalobca dodal a nainštaloval na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného hlavnú vysielaciu stanicu, z ktorej sa vysielal signál pre mesto Humenné, technológiu DVB-C. Predmetná technológia bola nainštalovaná do skúšobnej prevádzky, ktorá mala trvať tri mesiace.

4. Zo zápisnice zo zasadnutia valného zhromaždenia a dozornej rady žalovanej spoločnosti konaného dňa 6. júla 2005 vyplynulo, že v hlavnej stanici žalovaného bola uskutočnená prednáška o možnostiach kódovania televíznych programov digitálnym dekodérom KATHREIN technológiou DVB-C, ktorú prezentoval žalobca TKR servis, Ing. Jaroslav Kičík. Valným zhromaždením bol schválený testovací režim novej technológie kódovania televíznych programov a bol schválený nákup 17 kusov digitálnych dekodérov v obstarávacej cene 5.042,- Sk bez DPH od TKR servis, Ing. Jaroslav Kičík. Zo zhodných výpovedí strán a svedkov vyplynulo, že týchto 17 kusov digitálnych dekodérov, tzv. set-top boxov zakúpil žalovaný od žalobcu pre členov valného zhromaždenia, aby títo vyskúšali digitálne vysielanie a príjem televíznych programov prostredníctvom technológie DVB-C. Faktúrou č. 12/11/05 z 11. júla 2005 splatnou dňa 18. júla 2005 žalobca vyfakturoval žalovanému dodávku 17 kusov digitálnych dekodérov DVB-C spolu v sume 101.999,70 Sk. Táto bola žalobcovi riadne a včas preplatená a žalovaný sa stal vlastníkom týchto 17 kusov dekodérov.

5. Dňa 22. februára 2006 sa konalo zasadnutie valného zhromaždenia a dozornej rady žalovaného, pričom na programe bol plán investícií na rok 2006. Ten bol uznesením valného zhromaždenia schválený, pričom v bode 11 sa uvádzalo, že transmodulátory DVB-C do hlavnej stanice od žalobcu budú zakúpené s tým, že cena požadovaná od TKR servis nepresiahne cenu ponúkanú inými dodávateľmi pri tom istom type transmodulátorov.

6. Dňa 7. júna 2006, pred konaním valného zhromaždenia žalovaného, sa uskutočnila druhá prezentácia technologického zariadenia, po ktorej nasledovalo zasadnutie valného zhromaždenia. Zo zápisnice zo zasadnutia vyplynulo, že v rámci piateho bodu programu „Rôzne“ valné zhromaždenie prerokovalo aj obstaranie transmodulátorov DVB-C do hlavnej stanice TKR pre štyri programové balíky podľa plánu investícií v celkovej výške 1.299.000,- Sk bez DPH od TRK servis, Ing. Jaroslav Kičík. Uznesením valné zhromaždenie žalovaného schválilo nákup transmodulátorov DVB-C s tým, že časové plnenie tohto uznesenia sa uskutoční podľa finančných možností v mesiacoch október - december 2006.

7. Faktúrou č. 14/12/07 zo dňa 10. augusta 2007 splatnou dňa 24. augusta 2007 žalobca vyfakturoval žalovanému za dodané technologické prvky a montážne práce - uvedenie do prevádzky zariadenia DVB-C na hlavnú stanicu žalovaného 1.303.050,- Sk vrátane DPH, t.j. 43.253,34 Eur. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

8. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 409 ods. 1, § 471, § 472 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb.

Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „Obchodný zákonník“) uviedol, že medzi stranami došlo k uzavretiu ústnej kúpnej zmluvy s doložkou kúpy na skúšku, na základe ktorej žalobca ako predávajúci predal a dodal žalovanému ako kupujúcemu hnutelné veci, a to transmodulátory s príslušenstvom, t. j. technológiou DVB-C, ktorú nainštaloval a spustil v nehnuteľnosti žalovaného - v budove hlavnej vysielačnej stanice na ul. Osloboditeľov v Humennom. K uzavretiu kúpnej zmluvy došlo ústnou dohodou medzi účastníkmi, keď žalobca adresoval žalovanému definitívny návrh na uzavretie zmluvy obsahujúci podstatné náležitosti navrhovanej zmluvy dňa 7. júna 2006 pred konaním valného zhromaždenia žalovaného. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že najneskôr v tento deň žalobca žalovanému dostatočne určitým spôsobom navrhol uzavretie kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol jeho záväzok dodať žalovanému technológiu DVB-C s príslušenstvom, a to za dohodnutú pevnú kúpnu cenu 1.299.000,- Sk bez DPH. Zároveň mal za preukázané, že zo strany konateľov žalovaného, oprávnených konať v mene žalovaného, došlo k prijatiu návrhu žalobcu i k jeho akceptácii. Žalovaný bol oboznámený ako s predmetom zmluvy, tak aj s kúpnu cenou, ktorá bola určená sumou 1.299.000,- Sk bez DPH. Sporové strany potvrdili, že pred druhou prezentáciou, kde došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, navštívili medzinárodnú výstavu v Nemecku v Kolíne nad Rýnom a až potom uzavreli kúpnu zmluvu. Prijatie návrhu žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy zo strany žalovaného sa uskutočnilo v ten istý deň, t.j. 7. júna 2006 na prezentácii pred konaním valného zhromaždenia žalovaného. Takéto schválenie považoval súd prvej inštancie jednoznačne za spôsob nevzbudzujúci pochybnosti o tom, že konatelia prijali návrh na uzavretie kúpnej zmluvy so žalobcom a hneď ho predložili na schválenie valnému zhromaždeniu. Medzi stranami teda došlo k zhode vôle a obsahu zmluvy a tým riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť a zmluva bola týmto okamihom uzavretá.

9. Pokiaľ išlo o kúpnu cenu 1.299.000,- Sk bez DPH a námietku žalovaného, že je nemysliteľné, aby niekto predal tovar, ktorý kúpi za 150.000,- Sk za takúto kúpnu cenu, v tomto bode sa súd prvej inštancie zhodol s názorom žalobcu, že vzhľadom na skutočnosť, že strany konania sa zúčastnili aj za účelom porovnania trhových cien obdobných technológií na výstavných trhoch v Kolíne nad Rýnom, je primeranou cenou výrobku najvyššia možná cena, akú je zákazník či trh schopný a ochotný akceptovať. Žalobca odkúpil predmetnú technológiu od spoločnosti ČSOB Leasing a.s., pričom vstupná cena predmetu leasingu bola 1.388.889,80 Sk. Spoločnosť ČSOB Leasing a.s. následne dňa 10. novembra 2004 uzatvorila so žalobcom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej sa stalo uvedené zariadenie digitálnej káblovej televízie, pričom žalobca odkúpil zariadenie od leasingovej spoločnosti za 150.000,- Sk vrátane DPH. Žalobca odpredal predmetnú technológiu žalovanému za dohodnutú kúpnu cenu 1.299.000,- Sk bez DPH. Takúto cenu vzhľadom na vstupnú cenu predmetu kúpy považoval súd prvej inštancie za primeranú trhovú cenu, a to aj v porovnaní s cenníkom výrobcu predmetnej technológie v rozhodnom čase, a preto dospel k záveru, že nie je namieste aplikácia ust. § 265 Obchodného zákonníka. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd ho zaviazal aj na platenie úrokov z omeškania.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) a o súdnom poplatku rozhodol s poukazom na ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom č. k. 3Cob/2/2013-795 z 28. januára 2014 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej tak, že návrh žalobcu na zaplatenie sumy 43.253,34 Eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne z tejto sumy od 25. augusta 2007 do zaplatenia zamietol. Zároveň zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

12. V odôvodnení konštatoval, že doplnil dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie prečítaním listinných dokladov predložených sporovými stranami v konaní. Ďalej doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu, a to na okolnosti uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy s tým, že k tejto výpovedi sa vyjadril konateľ žalovanej spoločnosti Michal Emmel a na základe skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a odvolacím súdom dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Odvolací súd k tomuto

záveru dospel na základe výpovede sporových strán, svedkov a listinných dôkazov, predovšetkým zápisnice z valného zhromaždenia žalovanej spoločnosti zo dňa 7. júna 2006 a prijatého uznesenia zo zasadnutia valného zhromaždenia a dozornej rady konaného dňa 7. júna 2006.

13. Odvolací súd považoval za zrejmé, že žalobca a žalovaný plánovali uzavretie kúpnej zmluvy na nákup transmodulátorov DVB-C do hlavnej stanice TKR pre štyri programové balíky podľa plánu investícií v celkovej výške 1.299.000,- Sk bez DPH od TKR Servis, Ing. Kičík Jaroslav, avšak zo žiadneho dôkazu nevyplynulo, že by k uzavretiu takejto kúpnej zmluvy bolo došlo. Zo zápisnice zo zasadnutia valného zhromaždenia podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že valné zhromaždenie v rámci rôzneho len schválilo obstaranie transmodulátorov DVB-C do hlavnej stanice TKR pre štyri programové balíky podľa plánu investícií v celkovej výške 1.299.000,- Sk bez DPH od TKR Servis, Ing. Kičík Jaroslav, čo však nevyjadruje schválenie kúpnej zmluvy, ak by táto pred konaním valného zhromaždenia bola medzi žalobcom a konateľmi žalovanej spoločnosti skutočne uzavretá. Odvolací súd ďalej dodal, že možno vážne pochybovať, že valné zhromaždenie žalovanej spoločnosti by schválilo kúpnu zmluvu zo dňa 7. júna 2006 bez toho, aby táto bola v písomnej podobe, najmä so zreteľom na cenu predmetu kúpy. Poukázal na skutočnosť, že kúpna zmluva medzi účastníkmi zmluvy by bola platná aj bez rozhodnutia valného zhromaždenia a ak by kúpna zmluva bola uzavretá 7. júna 2006, potom žalobca nemal dôvod kúpnu cenu fakturovať faktúrou zo dňa 10. augusta 2007, teda takmer rok po jej uzavretí. Podľa názoru odvolacieho súdu to, že kúpna zmluva medzi sporovými stranami nebola uzavretá, tak ako to predpokladá ust. § 409 Obchodného zákonníka, nasvedčuje aj samotný návrh žalobcu, ktorý vo svojom texte neuvádzal dátum jej uzavretia. Až v priebehu konania žalobca začal tvrdiť, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo 7. júna 2006, po druhej prezentácii technologického zariadenia, pred konaním valného zhromaždenia žalovanej spoločnosti. Odvolací súd ďalej uviedol, že síce táto skutočnosť samotná nebola rozhodujúca pre posúdenie toho, či došlo alebo nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi sporovými stranami, avšak v súvislostiach a v kontexte s ostatnými dôkazmi nasvedčuje, že kúpna zmluva uzavretá nebola. Odvolací súd poukázal na výpoveď žalobcu, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalobcovi bolo zrejmé, že kúpnu zmluvu môže uzatvoriť až po tom, čo k tomu dá súhlas valné zhromaždenie, preto neuveril jeho tvrdeniu, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo 7. júna 2006, pred konaním valného zhromaždenia. Na základe týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy na nákup technologického zariadenia DVB-C, a preto jeho nárok na zaplatenie sumy 43.253,34 Eur s príslušenstvom zamietol.

14. Odvolací súd zrušil výrok o trovách konania a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania medzi stranami nezodpovedal ust. § 151 ods. 3 O. s. p. a taktiež z dôvodu, že výrok o trovách štátu nekorešponduje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, kde sa hovorí o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok. Povinnosť nahradiť trovy štátu podľa § 148 O. s. p. alebo povinnosť zaplatiť súdny poplatok v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. sú dve rôzne povinnosti.

15. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 21. marca 2014.

16. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu (v časti zamietajúcej ako aj v časti zrušujúcej) podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) podľa § 238 ods. 1 O. s. p. z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. a/, b/, a c/ O. s. p. Dovolateľ namietal, že odvolací súd aj napriek doplneniu dokazovania, toto zameral na nepodstatné skutočnosti, ktoré boli náležité a nespochybniteľne zistené súdom prvej inštancie. Poukázal na skutočnosť, že v prípade ak by obaja konatelia žalovaného neboli uzavreli dňa 7. júna 2006 ústne, tesne pred konaním valného zhromaždenia predmetnú kúpnu zmluvu so žalobcom nemali by dôvod predkladať ju na schválenie valnému zhromaždeniu a neboli by obaja vlastnoručne podpísali predmetné uznesenie valného zhromaždenia, ktorým bol schválený nákup tejto technológie za pevne dohodnutú kúpnu cenu 1.299.000,- Sk od žalobcu. Ďalej uviedol, že valné zhromaždenie žalovaného nákup predmetnej technológie od žalobcu už raz predbežne schválilo, a to pri schvaľovaní plánu investícií na rok 2006 - uznesením valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 22. februára 2006. Dovolateľ tiež poukázal na nesprávne závery odvolacieho súdu, podľa ktorého v návrhu neuvádzal dátum uzavretia zmluvy. Dátum uzavretia kúpnej

zmluvy uvádzal v návrhu z 3. júla 2009. Závery odvolacieho súdu považoval dovolateľ za arbitrárne a svojvoľné, nakoľko spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Z dokazovania pred súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že išlo o kúpu na skúšku podľa § 471 a nasl. Obchodného zákonníka a schválenie kúpy sa udialo spôsobom uvedeným v predmetnom ustanovení. Ďalej mal dovolateľ za to, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery ako súd prvej inštancie, bez toho aby vykonal akékoľvek dokazovanie. Poukázal na zápisnicu z pojednávania konaného dňa 28. januára 2014, z ktorej vyplýva, že odvolací súd nevykonával žiadne dokazovanie. Nezopakoval dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a napriek tomu z nich vyvodil úplne opačné závery. Uviedol, že odvolací súd mal v tejto situácii postupovať v zmysle ust. § 213 ods. 3 O. s. p. a sám v potrebnom rozsahu dokazovania zopakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O. s. p. V tomto smere dovolateľ poukázal na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.), pričom v konaní malo tak dôjsť k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Na základe uvedených skutočností dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý dôvody žalobcu uvádzané v dovolaní považoval za tendenčné a účelové. Žalovaný mal za to, že odvolací súd na základe dostatočne doplneného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, na základe čoho vydal zákonné rozhodnutie, ktoré zrozumiteľne a jasne odôvodnil. Uviedol, že žalobcovi sa uzatvorenie kúpnej zmluvy nepodarilo preukázať, zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by k uzatvoreniu takej kúpnej zmluvy došlo. Žalovaný preukázal, že kúpne zmluvy s vysokými cenami predmetu kúpy uzatváral len v písomnej forme, a to najmä na nutnosť dojednať záruky a nároky v prípade existencie väd predmetu kúpy. Ďalej dodal, že pre platnosť kúpnej zmluvy nie je rozhodujúce jej schválenie valným zhromaždením. Text zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného zo 7. júna 2006 nenásvedčuje tomu, že valné zhromaždenie schválilo kúpnu zmluvu, pretože išlo len o schválenie nákupu transmodulátorov DVB-C do hlavnej stanice TKR. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že išlo o staré, minimálne trojročné zariadenie, zakúpené z druhej ruky, slúžiace iba na príjem nekódovaných programov, ku ktorému by si žalovaný musel zakúpiť ďalšie prídavné zariadenia, aby bolo možné prijímať aj kódované programy, čím žalobca členov valného zhromaždenia a dozornej rady žalovaného uviedol do omylu. Žalovaný preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu potvrdil.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné a napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť (§ 449 ods. 1 C. s. p.).

19. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu podal dňa 14. apríla 2014, teda pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p.

20. Dovolaniím možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

21. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom a keďže dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, je dovolanie žalobcu v zmysle § 238 ods. 1 O. s. p. prípustné.

22. Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O. s. p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

23. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatorne (§ 242 ods. 1 O. s. p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

24. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O. s. p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

25. Predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na peňažné plnenie - zaplatenie kúpnej ceny v sume 43 253,34 Eur s príslušenstvom za dodané technologické prvky -transmodulátory DVB-C a montáže práce t.j. uvedenie predmetného zariadenia do prevádzky na hlavnú stanicu žalovaného.

26. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ústnej kúpnej zmluvy s doložkou kúpy na skúšku podľa §§ 409, 471, 472, ObchZ a to dňa 07. 06. 2006, na základe ktorej žalobca ako predávajúci reálne predal a aj dodal dohodnuté hnutelné veci za pevne dohodnutú kúpnu cenu - 1 299 000,-Sk bez DPH, a preto uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 43 253,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne z tejto sumy od 25.8.2007 až do zaplatenia s poukazom na ust. § 365 ObchZ.

27. Odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa č .k. 21Cb/55/2010- 636 zo dňa 21. novembra 2012 zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol s odôvodením, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy na nákup technologického zariadenia DVB-C, a preto mu nevznikol nárok na zaplatenie sumy 43.253,34 Eur s príslušenstvom . Výrok o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania medzi stranami nezodpovedal ustanoveniu § 151 ods. 3 O. s. p.

28. Dovolateľ okrem prípustnosti dovolania v zmysle § 238 ods. 1 O. s. p. v prvom rade uplatňuje ako dovolací dôvod podľa ust. 241 ods. 2 písm. b/) O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou konania , ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery, ako súd prvej inštancie, bez toho, aby postupoval v zmysle § 213 ods.3 O. s. p. a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje skutkové zistenia, prípadne, aby dokazovanie doplnil alebo, aby si vykonaním ďalších navrhovaných dôkazov zadovážil dostatočný podklad pre svoje vlastné skutkové zistenia. Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 19. 12.2013 ako aj zo dňa 28. 01 2014 (č. l. 728, 788,) vyplýva, že odvolací súd nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu. Nemôže dôkazne prostriedky iba zhodnotiť inak , ako ich zhodnotil súd prvej inštancie , ale na to , aby ich mohol inak zhodnotiť , ich musí v odvolacom konaní aj vykonať. Napriek tomu v odôvodnení konštatoval, že zo žiadneho dôkazu (vykonaným súdom prvej inštancie), nevyplývalo uzavretie kúpnej zmluvy (č. l. 799 str. 10 rozhodnutia). Je preto daná existencia dovolacieho dôvodu, uvedeného v ustanovení § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p., pretože vzhľadom na uvedenú skutočnosť je konanie pred odvolacím súdom postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci , pričom súd prihliada na takú vadu aj v prípade, ak nie je namietaná.

30. Dovolací súd uvádza, že strany v konaní nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu,

právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovie.

31. Je nepochybné, že žalobca sa domáhal peňažného plnenia a v prípade, že sa nepreukáže v novom konaní, že došlo medzi sporovými stranami k uzavretiu platného právneho úkonu resp. nevznikol, pritom však bolo preukázané a medzi účastníkmi konania nie je sporné, že tovar - transmodulátory DVB-C bol žalovanému dodaný, nainštalovaný a spustený do prevádzky ešte v roku 2005, bude potrebné posúdiť uplatnený nárok z titulu bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka).

32. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

33. Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

34. Dovolací súd z uvedeného dôvodu rozsudok odvolacieho súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C. s. p.).

35. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.).

36. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

37. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.